

За да се види по-очевидно полза-та отъ сдружяване-то нека приведемъ и изъ нашенскый животъ примѣръ. Нѣйдѣ си хора-та се поминувать съ правеніе и прѣпродаване абы. Да речемъ, че има сто душъ, отъ кои-то едни съ по 10 хыляды, другы съ по 20 хыл. а другы съ по 50 и повече хыляды работять тѣхъ работѣ и печялять отъ нехъ на пр. по 20 на стотѣхъ. Ако тѣя сто душъ си сберяхъ капиталы-ты та се съдружяхъ и подвигнахъ една фабрика съ потрѣбны-ты машины за правеніе абы, тѣи щяхъ да искарвать и по-хубавѣ, и по-ефтинѣ и по-много стока, зачѣто-то съ машины се искарва повече работа отъ колко-то съ голы рѣцѣ. Тогава и стока-та имъ по-добрѣ, по-лесно и повече ще се продава та и всякой единъ наспротивъ пары-ты си, что е вложилъ, може да печяли повече, отъ колко-то кога-то самъ за себе работяше. При това отъ сто-тѣхъ душъ другары може само десятина душъ да врьтять фабрикѣ-тѣ, да купувать суровѣ и да продавать изработенѣ стокѣ, а другы-ты 90 душъ можяхъ да си глѣдять и другѣ работѣ. Колко голѣма полза и леснина!

Съ сдружяване что-то може да се направи на голѣмо, то може се направи и на малко. Така на пр. разбрани и умни ораче, занаятчїи и работници, като видѣли что може да прави сговорѣ-тъ и сдружяване-то у богаты хѣра, заловили се и тѣи да се сдружявать. Простъ работникъ, кой-то работи съ надницѣ, малко искарва, и то не всякога: много пѣти се случи да нѣма за него работѣ; случи се болѣсть нему или нѣкому въ кѣщи. Въ такѣвъ случай какво да прави? Да простре рѣкѣ за да проси милостынь то е и срамота и грѣхота, на всякога се и не намира